

opusdei.org

Thư Đức Giám quản - tháng 5 năm 2015

Đức Giám Quản Javier Echevarria khuyên chúng ta “hãy trông cậy vào việc cầu nguyện, để sửa chữa ngay cả những vết rạn nhỏ nhất giữa các thành viên trong gia đình chúng ta”.

12-06-2015

Các con yêu dấu của cha: Xin Chúa Giêsu thương gìn giữ các con!

Bước vào tháng Năm, tháng đặc biệt sùng kính Đức Mẹ ở nhiều quốc gia,

tháng nhắc nhở chúng ta rằng chúng ta phải đem đến mọi nơi bầu khí Nagiarét, các nhân đức và cách thức ứng xử của Gia Đình Thánh, theo một phương thế đặc biệt qua mẫu gương của Mẹ Maria.

Hôm nay, chúng ta mừng lễ Thánh Giuse Thợ: người mà Thiên Chúa đã ủy thác việc chăm sóc Đức Giêsu và Đức Trinh Nữ Rất Thánh, hai kho báu vĩ đại nhất của Ngài trên trần gian. Lễ này, vốn là lối mở đích thực vào tháng kính Đức Maria, mời gọi chúng ta hãy đi sâu hơn nữa vào mái nhà Nagiarét; và nhắc chúng ta luôn nhớ rằng gia đình ấy còn tiếp nối ngày nay trong Hội Thánh, là một gia đình đích thực của Thiên Chúa; cũng như nơi các gia đình Kitô hữu, và trong “gia đình nhỏ” là Giáo đoàn Tông nhân Opus Dei giữa lòng Hội Thánh.

Trong suốt năm Thánh Mẫu này, chúng ta hãy cầu nguyện và cầu nguyện liên lỉ cách hết sức đặc biệt

cho cơ chế gia đình, để gia đình có thể phản ánh trọn vẹn kế hoạch của Thiên Chúa và trở nên phù hợp với gương mẫu thánh thiêng mà chúng ta đã được nhìn thấy ở Bêlem, ở Nagiarét và ở mọi nơi mà Chúa Giêsu đã dừng chân sau các chuyến đi mệt nhọc của Người. Làm sao chúng ta có thể không nhắc đến gia đình Bêtania nơi chị em Lagiarô, Matta, Maria đã tiếp đón Thầy Chí Thánh vào nghỉ ngơi để lấy lại sức, họ đã làm tất cả để dành cho Người những thứ tốt nhất họ có! Vì thế, như các con biết đó, Cha Thánh Sáng lập hay gọi các Nhà Tạm là “Bêtania” và khuyến khích chúng ta dâng những việc, dù nhỏ bé, với lòng sùng mộ và mến yêu lên Chúa chúng ta, để cùng Mẹ Maria và Thánh Giuse thờ lạy Chúa Giêsu.

Dù chúng ta luôn cố gắng làm sống lại trong gia đình chúng ta bầu khí của Thánh Gia, chúng ta cũng đừng ngạc nhiên nếu đôi khi chúng ta không thể phản chiếu sự thanh thản

và an bình vốn luôn ngự trị ở đó. Chúng ta hãy nhớ những gì đã xảy ra cho Mẹ Maria và Thánh Giuse khi họ phải vội vã chạy trốn sự bách hại của Hêrôđê. Và chúng ta không quên trong lịch sử Giáo Hội sơ khai, cùng với sự hòa hợp hiệp nhất các tín hữu tiên khởi, cũng có những trang sử cho thấy sự bình an đôi lúc bị bao phủ bởi những cuộc bách hại, bởi những hiểu lầm nổi lên, và thậm chí bởi những hành vi xấu xa của một số người. Tuy nhiên, với ơn phù trợ của Chúa Thánh Thần, họ đã vượt qua những trở ngại và trung thành với Chúa Giêsu bằng một lòng trung kiên không lay chuyển.

Trong gia đình, thỉnh thoảng cũng xảy ra những mâu thuẫn làm gián đoạn nhất thời bầu khí yêu thương vốn cần thiết cho đời sống đức tin. Trong những trường hợp đó, cũng như mọi khi, chúng ta phải trông cậy vào việc cầu nguyện, để chỉnh sửa hàn gắn thậm chí những vết rạn nhỏ

nhất giữa các thành viên trong gia đình, và cũng để hợp tác với nhau vì lợi ích chung của xã hội, vì “có một mối dây liên kết mật thiết giữa niềm hy vọng của một dân tộc và sự hòa hợp giữa các thế hệ.” [1] Và Đức Giáo Hoàng còn nói thêm trong một dịp khác: “Mối dây huynh đệ hình thành từ gia đình giữa những đứa trẻ trong bầu khí cởi mở với nhau là trường học vĩ đại của tự do và hòa bình... Có lẽ chúng ta không hay để ý đến điều này, nhưng chính gia đình mang tình huynh đệ vào thế giới!” [2]

Trong những năm cuối đời, Thánh Josemaria gặp gỡ nhiều người, họ kể cho Ngài nghe về những vấn đề nhỏ và không nhỏ của họ, rồi xin Ngài lời khuyên. Các bậc cha mẹ thường than thở rằng họ đang chịu đựng những đứa con trai, con gái trở nên nổi loạn khi bước vào tuổi thiếu niên. Cha Thánh đã cố giúp họ bình tâm và nhắc họ rằng ở tuổi đó, tính nổi loạn luôn là một thực tế, mặc dù thời nay

nó có vẻ trở nên rõ rệt hơn. Nhưng phương thuốc chữa trị, cùng với việc cầu nguyện, không thay đổi: “Cha khuyên các con biết giữ bình tĩnh với con cái, đừng bao giờ ra tay đánh chúng vì lý do gì. Bọn trẻ sẽ trở nên giận dữ, và ai nấy đều bị tổn thương; các con cũng đau khổ vì các con yêu chúng nhiều, vả lại, các con cần lấy lại bình tĩnh. Hãy kiên nhẫn một chút; hãy khiển trách chúng khi các con không còn tức giận, và chỉ riêng các con với nhau. Đừng nhục mạ chúng trước mặt anh chị em chúng. Hãy nói chuyện với chúng, với lý lẽ một chút, để chúng nhận ra chúng nên hành xử khác đi, vì như vậy là chúng đang làm Chúa hài lòng. Như thế là các con đang giáo dục chúng và chẳng bao lâu chúng sẽ mở ra một lối đi riêng trong cuộc đời chúng và trở thành những Kitô hữu tốt và những bậc cha mẹ tốt, nếu Chúa dẫn dắt chúng theo hướng đó.

“Vậy, bước đầu tiên là tránh thái độ cực đoan: không quá mềm mỏng, cũng không quá cứng nhắc.” [3]

Thánh Josemaria đã học cách hành động đó từ Tin Mừng. Trong đối thoại của Ngài với các bậc cha mẹ, thật dễ dàng để nhận ra những giáo huấn của Chúa Giêsu trong việc thực thi bác ái khi sửa sai anh em, dù những trường hợp này Ngài không đề cập đến một cái tên cụ thể nào. Trong Opus Dei, tất cả chúng ta cần phải cố gắng thực thi cam kết này của người Kitô hữu vốn gắn bó mật thiết với giáo huấn của chính Chúa Kitô.

Chúng ta có thể hiểu được tại sao Cha Sáng lập, trong số những câu hỏi Ngài hỏi để “bắt mạch” một Trung tâm, luôn chú trọng đến điều này: “Việc sửa sai anh em đang sống ở đây như thế nào?”

Chúng ta biết rằng Thánh Giuse đã nhận những sứ điệp từ trời trong giấc ngủ; liên hệ đến dữ kiện này,

Đức Giáo Hoàng đã nói: “Các con không thể có một gia đình mà không có những ước mơ. Một khi gia đình mất khả năng mơ mộng, những đứa trẻ sẽ không lớn lên được, tình yêu sẽ không triển nở, cuộc sống sẽ khô héo và úa tàn.” [4] Và Đức Thánh Cha mời gọi các bậc làm cha mẹ, mỗi ngày trước khi đi ngủ, hãy xét xem: “Hôm nay tôi có mơ về tương lai của các con không? Hôm nay tôi có mơ về tình yêu của chồng tôi, của vợ tôi không? Tôi có mơ về cha mẹ, ông bà tôi, những người đã đi trước tôi không?” [5]

Đó là những câu hỏi, mà bằng cách này hay cách khác, tất cả chúng ta nên tự hỏi bản thân. Chúng ta hãy xét xem mỗi ngày chúng ta có cầu nguyện cho các anh chị em trong gia đình Opus Dei, cho gia đình chúng ta, cho những người tham gia việc tông đồ với chúng ta; chúng ta có cầu xin Chúa ban cho họ những điều tốt đẹp nhất, những gì họ cần nhất; trong khi

cầu nguyện, chúng ta có nghĩ đến cách chúng ta có thể giúp họ, và phục vụ họ mà không mong họ đáp trả lại: vì chúng ta đã có tình yêu của họ!

Sách Công vụ Tông Đồ thuật lại cho chúng ta: *Và nhờ quyền năng mạnh mẽ Chúa ban, các tông đồ đã làm chứng về Chúa Giêsu Phục Sinh, và Thiên Chúa ban cho các ông dồi dào ân sủng.* [6] Nhờ sự thúc giục của Thánh Thần, họ đã lướt thắng mọi trở ngại trong công việc với tinh thần lạc quan; và họ thậm chí còn tràn ngập niềm vui khi phải chịu đựng những công kích, tù đày, nhục mạ, vì danh Đức Giêsu. [7] Sức mạnh linh hồn họ, trở nên mạnh mẽ hơn khi đối mặt với thất bại, được củng cố nhờ sự ân cần chở che của Mẹ Chúa Giêsu – cũng là Mẹ của từng người trong số họ. Với sự hiện xuống của Đấng Phù Trợ trong Lễ Ngũ Tuần, các tông đồ đã nên gần gũi với Mẹ trong lòng tin thác con thảo sâu sắc hơn. Về điểm này, Cha chúng ta viết: “Lời cầu

nguyện của các môn đệ được nâng đỡ bởi lời cầu nguyện của Mẹ Maria: đó là lời cầu nguyện của một gia đình hợp nhất.” [8] Đó là những gì chúng ta phải làm, đặc biệt trong các chuyến hành hương truyền thống của tháng Năm, mà năm nay mang một sắc thái đặc biệt: cây thông phó thác trong tay Mẹ lời khẩn cầu của Hội Thánh cho hoa trái của kỳ họp Thượng Hội đồng Giám mục về Gia đình sẽ được tổ chức vào tháng 10 tới.

Hơn nữa, ngày mai là kỷ niệm 80 năm ngày bắt đầu tập tục hành hương tháng Năm trong Giáo đoàn, tập tục của hàng triệu người trên khắp thế giới ngày nay. Trong một trong những lần cuối cùng viếng Đức Mẹ tại Linh địa Đức Bà ở Sonsoles, Thánh Josemaria nhớ lại ngày 2 tháng 5 năm 1935, lúc ấy đã vài thập kỷ trôi qua: “Hãy cầu nguyện thật nhiều với Mẹ chúng ta trong tháng 5 sắp đến. Các cuộc hành hương tháng

5 phải thật sự tuyệt diệu. Hôm qua ở Sonsoles, Cha đã nghĩ nếu tất cả mọi người trong tháng 5 đều đi hành hương, khắp thế giới (Châu Âu, Châu Á, Châu Phi, Châu Mỹ và Châu Đại Dương); nếu tất cả những người này nối đuôi nhau đến Sonsoles, thì người đến viếng Linh Địa Thánh Mẫu này phải kéo dài suốt cả năm từ ngày 1 tháng 1 đến 31 tháng 12, không dứt.” [9]

Với lòng đạo đức và nỗ lực của mọi người, kết hợp mật thiết với Đức Thánh Cha, với các Giám mục và với toàn thể tín hữu Công giáo, chúng ta hãy dâng lời nguyện cầu tha thiết cho Hội Thánh, cho thế giới, cho các gia đình, cho xã hội dân sự. Như thế các hoạt động cá nhân hay tập thể nhằm cứu rỗi các linh hồn sẽ phát triển trọn vẹn hơn và hiệu quả hơn. Cha Thánh chúng ta đã nói: “Tất cả các việc tông đồ và các công cụ để thực hiện các việc ấy là *onus et honor*, trách nhiệm và vinh dự... của các

thành viên Opus Dei, các Numerary, các Associates, các Supernumerary; và của cả các Cộng tác viên. Ai nghĩ rằng các trách nhiệm này thuộc về các hội viên Numerary mà thôi là hoàn toàn sai lầm, và đó là tư tưởng tiêu cực và thiếu quảng đại. Chúng ta luôn có thể nói, khi đề cập đến các nỗ lực tông đồ của chúng ta, những điều đã được ghi trong sách Công Vụ Tông Đồ: *multitudinis autem credentium erat cor unum et anima una* (Cv 4,32), các tín hữu thời bấy giờ đông đảo, mà chỉ có một lòng một ý.” [10]

Cuối tháng Tư vừa qua, cha đã ở Valencia, nơi đó – theo lời mời của Đức Hồng Y Tổng Giám Mục – cha đã dâng Thánh Lễ Tạ Ơn tại Nhà thờ Chính tòa về việc phong Chân phước Cha Don Alvaro và dự hội nghị về công việc của Ngài tại Công đồng Vatican II. Cha cũng có dịp gặp gỡ nhiều con cái, nam và nữ, cùng nhiều người khác thuộc mọi độ tuổi đang tham gia trong các hoạt động tông đồ

của Hội. Hãy cùng cha dâng lời cảm tạ Thiên Chúa vì những hoa trái thiêng liêng Ngài đã tuôn đổ xuống trong những ngày này. Hãy cùng cha hiệp dâng lời cảm tạ tri ân trong ngày lễ truyền chức linh mục cho nhóm các anh em hội viên numerary tốt lành, sẽ được cử hành vào ngày 9 sắp tới, tại Vương Cung Thánh Đường Thánh Eugene. *Deo omnis gloria!*

Các con thân mến, Cha sẽ kết thư ở đây, bằng việc nhắc các con về Tuần Cửu Nhật kính Đức Mẹ Guadalupe của Cha Thánh Josemaria vào tháng 5 năm 1970. Ngài đã đến đó để cầu nguyện cho Giáo Hội, cho Đức Thánh Cha, cho Opus Dei. Và biết bao hoa trái thu lượm được! Những hoa trái ấy vẫn sẽ tiếp tục dồi dào, nhờ lòng nhân lành của Thiên Chúa và sự cầu bầu của Mẹ chúng ta, nếu chúng ta cố gắng mỗi ngày theo chân Cha Thánh, như Chân phước Don Alvaro đã làm cách hết sức trung thành. Chúng ta hãy cậy nhờ Ngài chuyển

cầu, đặc biệt nhân ngày 12 tháng 5, ngày chúng ta sẽ lần đầu tiên mừng kính Ngài theo lịch phụng vụ.

Với tất cả lòng yêu mến, cha chúc lành cho các con và một lần nữa xin các con hãy cầu cho các ý nguyện của cha.

Cha của các con,

+ Javier

Roma, 1 tháng 5 năm 2015

.....

Ghi chú:

[1] Đức Thánh Cha Phanxicô, Giáo huấn trong buổi triều yết chung, 11/02/2015.

[2] Đức Thánh Cha Phanxicô, Giáo huấn trong buổi triều yết chung, 18/02/2015.

[3] Thánh Josemaría, Ghi chép trong một buổi họp mặt các gia đình, 24/11/1972.

[4] Đức Thánh Cha Phanxicô, Gặp gỡ các gia đình ở Philippines, 16/01/2015.

[5] *Như trên.*

[6] Cv 4,33.

[7] Xem Cv 5,41.

[8] Thánh Josemaría, *Khi Đức Kitô đi qua*, số 141.

[9] Thánh Josemaría, Ghi chép trong một buổi họp mặt các gia đình, 29/04/1969.

[10] Thánh Josemaría, *Thư tín*, 31/05/1954, số 34.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/vi-vn/article/thu-duc-
giam-quan-thang-05-2015/](https://dev.opusdei.org/vi-vn/article/thu-duc-giam-quan-thang-05-2015/) (08-08-2025)